

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9 โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 138 คน และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 138 คน รวม 276 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 227 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.25 นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอสเอ็กซ์ (SPSS_x - Statistical Package for the Social Sciences version X) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มโดยใช้ค่าที แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหาร

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยและเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์การเป็นผู้บริหารระหว่าง 1-5 ปี ผู้บริหารส่วนใหญ่เคยเข้ารับการประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524

1.2 ครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี และจบวิชาเอกทางด้านพลศึกษา สอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา และต้องสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้วย มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่าง 4-6 ปี สอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่าง 6-10 คาบต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่รับผิดชอบงานฝ่ายปกครอง และครู

พลศึกษา เกินกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคย เข้ารับการประชุมสัมมนาหรืออบรม เกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9

2.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในข้อที่กล่าวว่า ให้มีคุณธรรม เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรมและสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ให้เห็นคุณค่าของการกีฬาและเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬา เช่น กีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน และให้เป็นผู้เล่นและผู้ดูกีฬาที่ดี

และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

2.2 กิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนเปิดสอน

โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 9 ได้เปิดสอนรายวิชาบังคับดังนี้ วิชาที่เปิดสอนมากที่สุดคือ วอลเลย์บอล รองลงมาคือ แบดมินตัน แขนด์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ และฟุตบอล วิชาที่ไม่ได้เปิดสอนมากที่สุดคือ ห่วงข้ามตาข่ายและว่ายน้ำ รองลงมาคือ เทนนิสและเนตบอล ส่วนรายวิชาเลือกที่เปิดสอนมากที่สุดคือ บาสเกตบอล และตะกร้อ รองลงมาคือ กรีฑา มวยสากล มวยไทย รักบี้ฟุตบอล และวิชาเลือกที่ไม่ได้เปิดสอนคือ กระโดดน้ำ การเลือกรายวิชาที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียนทางด้านวัสดุ-อุปกรณ์ และด้านสถานที่ โรงเรียนที่เปิดสอนและไม่เปิดสอนแผนการเรียนพละนามัยมี

จำนวนใกล้เคียงกัน และงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้จากเงินบำรุงการศึกษา

2.3 การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 9 มีจำนวนนักเรียนที่ทำการสอนในแต่ละคาบอยู่ระหว่าง 31-40 คน จัดชั้นเรียนโดยแบ่งนักเรียนตามแผนการเรียน นักเรียนแต่งกายด้วยชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด และครูพลศึกษาส่วนใหญ่แต่งชุดพลศึกษา ทั้งวันที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

การสอนของครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีการทำแผนการสอนและโครงการสอนระยะยาวทุกเทอม มีการเตรียมการสอนทุกครั้ง และใช้คู่มือการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนส่วนใหญ่มีการนิเทศการสอนพลศึกษาในโรงเรียนโดยหัวหน้าหมวด และรองลงมาคือ ศึกษานิเทศก์ นอกจากอุปกรณ์กีฬาแล้ววัสดุอุปกรณ์ที่ครูพลศึกษานำมาช่วยสอน คือ รูปภาพและเทปโทรทัศน์ตามลำดับ เมื่อครูพลศึกษาประสบปัญหาด้านการสอนมักจะปรึกษาหัวหน้าหมวดและเพื่อนครูด้วยกัน

โรงเรียนมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเป็นบางครั้ง และที่ไม่เคยจัดมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือมีร้อยละ 41.40 และ 44.90 ส่วนใหญ่มีการสอนซ่อมเสริมวิชาพลศึกษา ส่วนสาเหตุที่ต้องงดการเรียนการสอนในคาบวิชาพลศึกษาคือฝนตก และครูพลศึกษาต้องควบคุมนักกีฬาไปแข่งขัน

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรส่วนใหญ่คือ จัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และรองลงมาคือ จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

2.4 วัสดุ-อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 9 มีโรงฝึกพลศึกษา ร้อยละ 42.70 และไม่มีโรงฝึกพลศึกษา ร้อยละ 57.30 สถานที่เรียนวิชาพลศึกษายังมีไม่เพียงพอเกินกว่าครึ่งหนึ่ง ส่วนวัสดุ-อุปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีเพียงพอ เป็นบางวิชา

2.5 การวัดและประเมินผล

โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 9 ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน โดยใช้อัตราส่วนของคะแนนระหว่างภาคและปลายภาค 80 : 20 เวลาที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้ในเวลาเรียน และผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ครูพลศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลตามหลักสูตรฯ ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9

3.1 ปัญหาด้านการสอนที่ไม่สามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร

ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่า เป็นปัญหาที่ประสบอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2 ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน

ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่า เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม นอกจากนี้ครูพลศึกษาผู้มีความเห็นเพิ่มเติมว่า การที่นักเรียนมีพื้นฐานทักษะที่แตกต่างกันทำให้ยากต่อการเรียน และนักเรียนไม่ได้นำทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากเช่นกัน ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนมีพื้นฐานทักษะที่แตกต่างกันทำให้ยากต่อการเรียน นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการเรียนวิชาพลศึกษา นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม และนักเรียนขาดระเบียบวินัยในการเรียน

3.3 ปัญหาด้านการสอนของครูพลศึกษา

ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่า เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ ครูพลศึกษาไม่นำสื่อทัศนูปกรณ์มาใช้ในการเรียนการสอน นอกจากนี้ครูพลศึกษายังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากเช่นกัน

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัญหาเกี่ยวกับครูพลศึกษาขาดความรับผิดชอบด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ครูพลศึกษาไม่สนใจในวิทยาการและวิธีสอนใหม่ ๆ ครูพลศึกษาขาดความรู้ทางด้านจิตวิทยา ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาเข้าสอนและเลิกสอนไม่ตรงเวลา ครูพลศึกษามีงานในหน้าที่มากเกินไป ครูพลศึกษาขาดสอนบ่อยครั้ง ครูพลศึกษาไม่เป็นแบบอย่างที่ดี ครูพลศึกษาแต่งกายไม่เหมาะสม และครูพลศึกษามีอารมณ์ไม่มั่นคง

3.4 ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย งบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ขาดวัสดุอุปกรณ์ทางพลศึกษา เช่น สไลด์ รูปภาพ เป็นต้น สถานที่ไม่พร้อมสำหรับการสอนมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอทั้งจำนวนนักเรียน อุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย ขาดการบำรุงรักษา และซ่อมแซมตัดแปลงอุปกรณ์ที่ชำรุดแล้วเพื่อมาใช้ อีก สนามไม่ได้รับการบำรุงซ่อมแซมอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ครูพลศึกษายังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่ครบทุกประเภทตามกิจกรรมที่จัด และอุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่ได้มาตรฐานและไม่มีคุณภาพ เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากเช่นกัน ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่ครบทุกประเภทตามกิจกรรมที่จัด

3.5 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหารมีความเห็นว่า ครูพลศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก ส่วนปัญหาที่เหลือ ผู้บริหารเห็นว่าประสบในระดับน้อย และครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อยทุกข้อ ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัญหาเกี่ยวกับครูพลศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน และครูพลศึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับการต่าง ๆ ในการประเมินผล เช่น การประเมินผลก่อนเรียน การประเมินผลระหว่างภาค การประเมินผลปลายภาค

3.6 ปัญหาด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่ ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ ทมวควิชาพลานามัยขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วนปัญหาที่เหลือน้อย ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่ เป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อย ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัญหาเกี่ยวกับทมวควิชาพลานามัยขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 9 เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 จากผลรวมทั้งหมดในแต่ละด้าน พบว่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านการสอนของครูพลศึกษาเพียงด้านเดียว ส่วนปัญหาด้านการสอนที่ไม่สามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ด้านการเรียนของนักเรียน ด้านอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผลรวมทั้งด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบโดยส่วนรวมทุกด้าน พบว่ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.7 ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา ซึ่งได้จากแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านเนื้อหาวิชา คือ เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับเวลาเรียน เนื่องจากรายละเอียดของเนื้อหาวิชามาก แต่เวลาเรียนน้อย ทำให้สอนไม่ทันตามที่หลักสูตรกำหนด วิชาที่เปิดสอนเป็นวิชาบังคับไม่เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และสภาพความนิยมในปัจจุบัน เช่น ท่วงท่ามวย ค่ายสองมือ เนื้อหาบางวิชานำไปปฏิบัติได้ยาก เพราะขาดงบประมาณ บุคลากร และอุปกรณ์การเรียนการสอนราคาแพง เนื้อหาวิชาเน้นทางด้านปฏิบัติ ไม่สอดแทรกพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เนื้อหารายวิชาเปิดกว้างเกินไป และเนื้อหาวิชาคลุมเครือไม่ระบุชัดเจน

ปัญหาและข้อเสนอนั้นอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524

ผู้บริหารให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการอบรมและสัมมนาครูพลศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคและวิธีการสอนใหม่ ๆ ตลอดจนกติกากาที่เปลี่ยนแปลง ในระดับเขต การศึกษาปีละครั้ง เพื่อพัฒนาคุณภาพของครูและวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ สถาบันผลิตครูพลศึกษา ควร เข้มงวดและปลูกฝังทางด้านความประพฤติ ระเบียบวินัยให้กับครูพลศึกษา เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ควรมีการจัดสรรงบประมาณด้านวัสดุ-อุปกรณ์ สถานที่ และบุคลากรให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา กรมวิชาการ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ควรจัดคู่มือครู หนังสือ ตำรา แผนการสอน และเอกสารต่าง ๆ ให้แก่ทางโรงเรียนอย่างเพียงพอและทั่วถึง ควรเพิ่มหน่วยการเรียนจาก 0.5 หน่วยการเรียนเป็น 1 หน่วยการเรียน หนังสือและเอกสารประกอบการเรียน ควรปรับปรุงให้ทันต่อเหตุการณ์ ศึกษานิเทศก์ควรหาโอกาสไปนิเทศและเยี่ยม เยียนโรงเรียนเป็นครั้งคราว รายวิชา เลือกควร เปิดโอกาสให้โรงเรียนนำมาเปิดเป็นวิชาบังคับ ครูพลศึกษาควร เน้นการเรียนการสอนด้านทักษะควบคู่ไปกับพฤติกรรมด้านจิตพิสัย และการจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษาควรจัดให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน

ครูพลศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรกระตุ้นให้บุคลากรต่าง ๆ ในโรงเรียนเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา ควรมีการชี้แจงให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา การจัดหลักสูตรควรพิจารณาถึงความสำคัญและสภาพความต้องการของท้องถิ่นเพื่อให้ นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ควรจัดอบรมครูพลศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนใหม่ ๆ และกติกากาที่เปลี่ยนแปลง ควรจัดส่งหนังสือ ตำรา คู่มือการสอน เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนกติกากาไปยังโรงเรียนต่าง ๆ อย่างเพียงพอและทั่วถึง ควรจัดสรรงบประมาณด้านวัสดุ-อุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และควรจัดให้มีการอบรม ชี้แจง เกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ เพื่อให้การปฏิบัติ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยในประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านการสอนที่ไม่สามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากทุกข้อ ซึ่งปัญหานี้ น่าจะสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น

1.1 ครูอาจมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรไม่เพียงพอ ทั้งนี้จะเห็นได้จากผลการวิจัยดังตารางที่ 2 พบว่า "ครูพลศึกษาร้อยละ 58.00 ไม่เคยเข้ารับการประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524"

1.2 โรงเรียนขาดความพร้อมในด้านสถานที่ ดังผลการวิจัยตารางที่ 13 พบว่า "ร้อยละ 55.50 สถานที่เรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9 มีไม่เพียงพอ" และจากผลการวิจัยของ กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2518 : 1-3) พบว่า "ครูไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ การเริ่มใช้หลักสูตรเร็วเกินไป หน่วยงานที่รับผิดชอบยังไม่พร้อม ขาดบุคลากรเฉพาะด้าน และการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ มีปัญหาด้านสถานที่ ห้องสมุด สนาม อุปกรณ์การเรียน และครูผู้สอน" การวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของคณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2523 : 82-87) ที่พบว่า

นักเรียนส่วนน้อยบรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งองค์ประกอบที่ทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุผลน้อยกว่าที่ควร คือ โรงเรียนขาดความพร้อมทางด้านวัสดุอุปกรณ์ และครูยังขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดผลและประเมินผล

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา และกรมพลศึกษา ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรฯ ตลอดจนเทคนิคและวิธีการสอนแก่ครูพลศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามความมุ่งหมายที่วางไว้

2. ปัญหาการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม และนักเรียนมีพื้นฐานทักษะที่แตกต่างกันทำให้ยากต่อการเรียน การที่นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม

อาจเป็นเพราะ นักเรียนขาดความสนใจในการเรียนวิชาพลศึกษา และไม่มีแรงจูงใจที่จะฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ครูผู้สอนไม่ได้มอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ทางโรงเรียนมี ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องสถานที่ฝึกซ้อม เนื่องจากขาดแคลนอุปกรณ์และสนามกีฬา อีกทั้งบาง โรงเรียนยังได้กำหนดเวลาให้นักเรียนกลับบ้านเร็วทำให้นักเรียนไม่สามารถอยู่ฝึกซ้อมทักษะกีฬาได้ นอกจากนี้นักเรียนบางคนต้องรีบกลับบ้านเพราะการคมนาคมไม่สะดวก บ้านอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนและบางคนอาจต้องกลับไปช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านให้เสร็จสิ้นก่อนมืดค่ำอีกด้วย ฉะนั้นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ส่วนนักเรียนมีพื้นฐานทักษะที่แตกต่างกันทำให้ยากต่อการเรียน ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนไม่มีโอกาสฝึกทักษะเพิ่มเติม จึงทำให้พื้นฐานทักษะแตกต่างกัน ฉะนั้นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาผู้สอนควรจัดให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. ปัญหาด้านการสอนของครูพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ครูพลศึกษาไม่นำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ในการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุปกรณ์การสอนที่สำคัญในการสอนวิชาพลศึกษาคือ อุปกรณ์กีฬาซึ่งครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้ในการฝึกทักษะทำให้ครูพลศึกษาใช้อุปกรณ์การสอนอื่น ๆ น้อย อีกประการหนึ่งคือ โรงเรียนโดยทั่วไปขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เช่น फिल्म สไลด์ มิใช่เพียงพอ หรือไม่ได้รับความสะดวกในการยืมหรือส่งคืน หรือได้รับความลำบากในการเบิกอุปกรณ์ ผู้วิจัยเห็นว่าทางโรงเรียนควรจะทำอำนวยความสะดวกในการจัดหาอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอและควรหาทางส่งเสริมให้ครูพลศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้อุปกรณ์การสอนพลศึกษา โดยอาจจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำให้ครูพลศึกษารู้จักใช้สื่อการสอน นอกจากนี้ครูพลศึกษามีความเห็นเพิ่มเติมว่า ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอและมีงานในหน้าที่มากเกินไป เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2527 : 58) ที่พบว่า "ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยแต่รับผิดชอบชั่วโมงสอน และงานด้านอื่นนอกเหนือจากการสอนมากเกินไป" จึงมีผลทำให้ต้องนำครูในสาขาอื่นร้อยละ 12.50 มาช่วยสอน จากการนำครูในสาขาอื่นมาสอนวิชาพลศึกษาจะทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นไปโดยไม่มีจุดหมายและขาดหลักการไม่สามารถที่จะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางพลศึกษาได้ ซึ่งมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างมาก ผู้วิจัยเห็นว่าหากทางโรงเรียนมีความจำเป็นต้องนำครู

สาขาอื่นมาช่วยสอนวิชาพลศึกษาควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับหลักและวิธีสอน ตลอดจนความมุ่งหมายของการพลศึกษา หรือควรจัดสรรอัตราบรรจุครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาในแต่ละปีให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา

4. ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่ ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ในร่มไม่เพียงพอ อุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และอุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภทินี มหิตทิธิวรินทร์ (2525 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า "...โรงเรียนไม่มีห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวโดยเฉพาะและสถานที่เรียนในร่มมีไม่เพียงพอ..." ผู้วิจัย เห็นว่าการที่โรงเรียนขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ในร่มไม่เพียงพอ อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนมีงบประมาณจำกัดซึ่งจะต้องจัดสรรไปใช้ในกิจการอื่นที่มีความจำเป็นมากกว่า อย่างไรก็ตามสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งส่วนหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้ผลดี ดังที่ แมรีเฮเลน และ เฟท (Maryhelen and Fait 1957 : 49) กล่าวว่า "การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้คือ ครูได้รับการฝึกหัดมาอย่างดีเยี่ยม นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และมีอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกเพียงพอ" เพราะฉะนั้นผู้บริหารและครูพลศึกษาจึงควร เห็นความสำคัญในเรื่องนี้โดยพยายามปรับปรุงให้มีสถานที่ดังกล่าวเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ส่วนปัญหาในเรื่องอุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนั้น ผู้วิจัย เห็นว่าหากทางโรงเรียนขาดแคลนงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษาอาจจัดหารายได้ทางด้านอื่น ๆ มาสนับสนุน เพราะอุปกรณ์การสอนมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนโดยใช้กิจกรรมทางกาย เป็นสื่อในการเรียนรู้ ส่วนประกอบที่สำคัญนอกจากตัวครูพลศึกษาและนักเรียนแล้ว จะต้องอาศัยอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท ถ้าขาดอุปกรณ์พลศึกษาแล้วจะทำให้การเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา ดำเนินไปอย่างขาดประสิทธิภาพ ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 25) ได้กล่าวว่า "การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้น นอกจากจะมีเวลาเพียงพอและมี ความสามารถในการสอนดีแล้ว ก็ต้องมีสถานที่และอุปกรณ์ในการสอนเพียงพออีกด้วย" ซึ่ง

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คอรรี (Korri 1971 : 5181-A) ที่ว่า "โรงเรียนที่ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกเป็นอุปสรรค ทำให้การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของเด็กนักเรียนแต่ละคนไม่ทั่วถึง" ส่วนอุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย อาจเนื่องจากอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐานและไม่มีคุณภาพ นักเรียนไม่ช่วยกันระวังกษาอุปกรณ์ ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาควรฝึกฝนให้นักเรียนได้รู้จักและช่วยกันระวังกษาอุปกรณ์ของโรงเรียน โดยอาจจะแบ่งหน้าที่การรับผิดชอบให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมช่วยกันดูแลรักษา หรือมีส่วนช่วยในการจัดซื้อหรือจัดหา และเลือกอุปกรณ์ นอกจากนี้ เปล่งศรี เทพภูษร (2514 : 86) ได้รวบรวมข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

การแก้ไขปัญหาอุปกรณ์ที่ใช้สอนไม่เพียงพอ

1. จัดเด็กผลัดกันเรียนโดยแยกเป็นกลุ่ม
2. ซ่อมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้และปลอดภัย
3. ขอความร่วมมือจากนักเรียนที่มีอุปกรณ์ส่วนตัวให้นำมาใช้
4. พยายามจัดทำขึ้นหรือใช้อุปกรณ์อื่นที่ interchangeable
5. ขอยืมจากโรงเรียนอื่นหรือศูนย์เยาวชนที่มีอุปกรณ์อยู่แล้ว

การแก้ไขปัญหาอุปกรณ์ชำรุด

1. ซ่อมแซมอยู่เสมอ
2. ตรวจสอบอุปกรณ์ที่จะนำออกใช้เสมอ
3. เมื่อใช้แล้วต้องตรวจ และเก็บเข้าที่
4. มีเจ้าหน้าที่ดูแลและเก็บรักษาอุปกรณ์โดยเฉพาะ

5. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ครูพลศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะได้จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานทางพลศึกษา และให้กลุ่มโรงเรียนร่วมกันจัดทำแบบทดสอบมาตรฐานขึ้น เพื่อให้การวัด และประเมินผลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

6. ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ทหควิชาพลศึกษามีขาดแคลนงบประมาณในการจัด

กิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนมีงบประมาณจำกัด ซึ่งจะต้องจัดสรรไปใช้ในกิจการอื่นที่มีความจำเป็นมากกว่า ซึ่งเป็นปัญหาที่ประสบกันอยู่เสมอในโรงเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า ทหบดีวิชาพลานามัยควรจัดหารายได้ด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากงบประมาณ เช่น ขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงาน สมาคม หรือองค์กรต่าง ๆ เพราะว่าการเสริมหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง เพราะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนส่วนใหญ่ได้มีโอกาสนำความรู้ ทักษะ ที่ได้เรียนมาในช่วงเวลาไปใช้ฝึกฝนให้เป็นประโยชน์กับตนเองในเวลาว่างตามความถนัด ความสนใจของแต่ละคน หากโรงเรียนจัดได้สมบูรณ์ตามหลักการและปรัชญา ผลศึกษาแล้วจะเป็นการส่งเสริมความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ สามารถนำไปสู่การพัฒนาการในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านการสอนของครูพลศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีความคาดหวังในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาอยู่ในระดับสูง ซึ่งในการปฏิบัติจริงครูพลศึกษาไม่สามารถปฏิบัติตามที่ผู้บริหารต้องการ เพราะว่าครูพลศึกษาเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้โดยตรง ย่อมประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งนี้จะเห็นได้จากผลการวิจัยดังตารางที่ 18 พบว่า ครูพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนอยู่ในระดับมาก แต่ผู้บริหารเป็นเพียงผู้คอยควบคุม และประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ของครูพลศึกษา ผู้บริหารจึงไม่ประสบกับปัญหาดังกล่าวด้วยตนเอง ฉะนั้นจึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

แต่เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานร่วมกัน จึงทำให้ความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

7. ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านเนื้อหาวิชาคือ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับเวลาเรียน เนื้อหาซ้ำซ้อน และขาดเอกสารประกอบการค้นคว้า ผู้วิจัยเห็นว่า คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรควรกำหนดเนื้อหา

วิชาให้มีความชัดเจนและชี้เฉพาะ เพื่อให้ครูผู้สอนอ่านแล้วสามารถเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ควรพิจารณาแบ่งเนื้อหาในแต่ละชั้นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ เวลา เรียนด้วย ส่วนโรงเรียน ขาด เอกสารประกอบการค้นคว้า ผู้วิจัยเห็นว่า ทางกระทรวงศึกษาธิการควรสนับสนุนให้มีการ ผลิตหนังสืออ่านเพิ่มเติมในวิชาพลศึกษา เพื่อให้ครูและนักเรียนได้ใช้ เป็นแนวทางในการศึกษา ต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่เสนอแนะดังต่อไปนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เช่น กรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ กรมพลศึกษา ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาและอบรมครูพลศึกษา เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรฯ ตลอดจน เทคนิคและวิธีสอนแก่ครูพลศึกษาอยู่เสมอ โดยให้การสนับสนุนด้านวิทยากรและงบประมาณ
2. ในการจัดการเรียนการสอนหากครูพลศึกษาพบว่า นักเรียนมีพื้นฐานทักษะที่แตกต่างกันมาก ครูผู้สอนควรจัดให้มีการสอนซ่อมเสริม และมอบหมายงานที่นอกเหนือจากการสอน เช่น การฝึกทักษะเพิ่มเติม การฝึกสมรรถภาพทางกาย ให้นักเรียนแต่ละคนรับผิดชอบในการฝึกทักษะกีฬา และครูพลศึกษาควรสร้างแรงจูงใจในการ เรียนวิชาพลศึกษาให้มากขึ้น
3. ผู้บริหารควรตั้งอัตราบรรจุครูพลศึกษาวุฒิปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่หาก โรงเรียนประสบปัญหาด้านอัตรากำสั่งไม่สามารถบรรจุได้ ควรสนับสนุนให้ครูวุฒิอื่นที่ทำการสอน วิชาพลศึกษาอยู่ได้ เข้ารับการประชุมสัมมนาหรืออบรมทางวิชาการพลศึกษา และส่งเสริมให้ครู ได้ศึกษาต่อทางวิชาพลศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
4. ควรจัดให้มีการอบรม อภิปราย หรือการแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในเรื่องของ สื่อการสอนและวัสดุอุปกรณ์ทางพลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ครูพลศึกษาเห็นความสำคัญและความ จำเป็นของการใช้อุปกรณ์การสอนทางพลศึกษา
5. กรมพลศึกษาควรร่วมมือกับหน่วยศึกษานิเทศก์จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการสร้าง แบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อให้ครูพลศึกษาและกลุ่มโรงเรียนร่วมกันจัดทำแบบทดสอบมาตรฐานของ แต่ละกลุ่มโรงเรียนขึ้น เพื่อใช้ เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลการ เรียนร่วมกัน

๘. ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และครูพลศึกษาควรใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และทางงบประมาณไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาควรปรึกษากับผู้บริหารในการจัดทางงบประมาณในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้กับโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อที่จะได้ทราบถึงสภาพและปัญหาต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ซึ่งผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 โดยศึกษาจากผู้ที่จบหลักสูตรไปแล้ว ซึ่งอาจจะเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์หนังสืออ่านประกอบการเรียนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524

